

Dosarul nr. 2ra-1126/18

Prima instanță: Judecătoria Sîngerei (jud: C. Cheptea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Albu, A. Toderaș, E. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Valentin Cușnir, reprezentat de avocatul Sergiu Tica,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Cușnir
împotriva lui Valentin Cușnir cu privire la partajarea bunului proprietate comună în
devălmășie a soților,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, prin care a
fost respins apelul declarat de către Valentin Cușnir și a fost menținută hotărârea
din 01 august 2016 a Judecătoriei Sîngerei,

c o n s t a t ă:

La data de 23 aprilie 2015 Natalia Cușnir a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Valentin Cușnir cu privire la partajarea bunului proprietate
comună în devălmășie a soților.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 05 mai 2011 a
încheiat căsătoria cu pârâtul. Din căsătorie au un copil minor, XXXXXX, născut la
XXXXXX.

A menționat că prin hotărârea din 17 decembrie 2014 a Judecătoriei Sîngerei
a fost desfăcută căsătoria încheiată cu pârâtul și a fost stabilit domiciliul copilului
minor, XXXXXX cu mama, Natalia Cușnir.

A invocat că, în timpul căsătoriei au acumulat mai multe bunuri comune,
inclusiv sume de bani. Astfel, la BC „Victoriabank” SA, filiala Sîngerei, pe
numele pârâtului a fost deschis un cont bancar de depozit în valută în mărime de
9000 dolari SUA și un cont bancar de depozit în lei în mărime de 7 000 de lei.

A relevat că a solicitat pârâtului partajarea bunurilor pe cale amiabilă, însă
acesta a refuzat.

A solicitat partajarea mijloacelor bănești depuse la BC „Victoriabank” SA,
proprietate comună în devălmășie a soților, prin atribuirea în beneficiul său a ½ din
valoarea acestora și, anume, 4 500 dolari SUA și 3 500 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta a depus cerere de concretizare, indicând că, pârâtul intenționat a deschis contul bancar pe numele lui, iar ulterior a retras banii din cont fără știrea ei și i-a folosit în scopuri personale. Astfel, consideră că, pârâtul urmează să îi restituie jumătate din sumele retrase.

A solicitat constatarea faptului că Valentin Cușnir a încasat de la BC „Victoriabank” SA banii comuni în sumă de 9 000 dolari SUA și 7 000 de lei, fără știrea ei și obligarea lui Valentin Cușnir de a-i compensa ½ din valoarea mijloacelor bănești încasate de la BC „Victoriabank” SA, și anume, suma de 4 500 dolari SUA și 3 500 de lei.

Prin hotărârea din 01 august 2016 a Judecătorei Sîngera acțiunea depusă de Natalia Cușnir a fost admisă și a fost obligat Valentin Cușnir să compenseze Nataliei Cușnir ½ din sumele depuse la BC „Victoriabank” SA, au fost încasate din contul lui Valentin Cușnir în beneficiul Nataliei Cușnir suma de 4 500 dolari SUA și 3 500 de lei, precum și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 500 de lei și taxa de stat în mărime de 2 587 de lei.

Prima instanță încasând suma de 4 500 dolari SUA și 3 500 de lei și-a argumentat soluția constatând faptul că, în timpul căsătoriei părțile au agonisit mijloace bănești, care au fost depozitate la BC „Victoriabank” SA pe numele pârâtului, astfel, sumele de 9 000 dolari SUA și 7 000 de lei sunt proprietate comună în devălmășie a foștilor soți, făcând trimitere la prevederile art. 26 din Codul familiei.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de către Valentin Cușnir și a fost menținută hotărârea primei instanței.

La data de 27 martie 2018 și 04 mai 2018, Valentin Cușnir, reprezentat de avocatul Sergiu Tica, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei încheieri prin care cauza să fie scoasă de pe rol conform prevederilor art. 267 CPC.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și au fost apreciate arbitrar probele, reiterând motivele de fapt și de drept pe care le-a invocat în instanțele inferioare.

A menționat că prima instanță a examinat cauza în absența reprezentantului său, cu toate că el a solicitat admiterea cererii de amânare a ședinței de judecată din motiv de boală, depusă de avocatul său. Prin urmare, a fost în imposibilitate să prezinte probe în susținerea poziției sale, încalcându-i-se, astfel, dreptul la apărare.

A invocat că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele sale invocate în cererea de apel și probele prezentate, care au tangență nemijlocită cu litigiul dat, restituindu-le neîntemeiat. Astfel, instanța și-a întemeiat soluția doar în baza probelor prezentate de intimată.

A susținut că din luna iulie 2014 nu duc viață în comun cu intimata, astfel, contul de depozit a fost deschis personal pe numele său la BC „Victoriabank” SA, filiala nr. 25 Sîngerei și nu urmează a fi partajat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care, recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, instanța de apel a emis decizia contestată la data de 28 noiembrie 2017 (f.d. 134), iar la data de 11 ianuarie 2018, a expeditat copia deciziei contestate în adresa recurentului (f.d. 140).

Conform avizului de recepție anexat la materialele cauzei, rezultă cert că, decizia contestată a fost recepționată de către mama recurentului la data de 16 ianuarie 2018, fapt confirmat prin semnătura aplicată la rubrica destinatar (f.d. 143).

Mai mult ca atât, din procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 28 noiembrie 2017 rezultă că, reprezentantul recurentului, avocatul Sergiu Tica a participat la ședința de judecată și în prezența acestuia a fost pronunțat dispozitivul deciziei, fiindu-i explicată procedura și termenul de atac a acesteia (f.d. 131-132).

Cu toate acestea, recurentul Valentin Cușnir, reprezentat de avocatul Sergiu Tica a depus cererea de recurs la data de 27 martie 2018 (f.d. 150).

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul a fost declarat de recurentul Valentin Cușnir, reprezentat de avocatul Sergiu Tica, cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

Argumentul invocat de reprezentantul recurentului, avocatul Sergiu Tica precum că, a primit decizia instanței de apel la data de 16 martie 2018 nu poate fi reținut, deoarece din materialele cauzei rezultă că decizia instanței de apel expeditată în adresa recurentului a fost recepționată la data de 16 ianuarie 2018 de către mama acestuia, iar în conformitate cu prevederile art. 105 alin. (6) CPC, dacă nu îl va găsi pe destinatar la domiciliu, persoana împuternicită să înmâneze citația sau înștiințarea o va înmâna unuia dintre membrii adulți ai familiei care locuiește împreună cu destinatarul și care și-a dat acordul să o primească. Persoana care a primit citația sau înștiințarea este obligată să indice pe cotor numele și raporturile sale de rudenie cu destinatarul sau funcția sa. Totodată, ea este obligată să o înmâneze destinatarului cât mai curând posibil. Mai mult ca atât, avocatul Sergiu Tica a fost prezent în ședința de judecată a instanței de apel din 28 noiembrie 2017,

cînd a fost pronunțat dispozitivul deciziei instanței de apel și a dispus de posibilitatea reală să facă cunoștință cu decizia recurată și să o conteste în termen.

În această ordine de idei, Completul apreciază cu certitudine că, contestarea actului judecătoresc cu depășirea intervalului de timp menționat demonstrează atitudinea neglijentă a recurentului față de drepturile procedurale conferite de legislația națională.

Pe cale de consecință, examinarea unui recurs tardiv declarat împotriva unei hotărâri definitive ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și ar încălca dreptul intimitei la un proces echitabil.

Relevantă în acest aspect este hotărârea CEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (cererea nr. 3236/03, 03 aprilie 2008), în conținutul căreia Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, deși, în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că, revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.

Urmare celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valentin Cușnir, reprezentat de avocatul Sergiu Tica ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 și 432-434 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Valentin Cușnir, reprezentat de avocatul Sergiu Tica, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic